

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XII. Quod qui iuravit se aliquam ducturum, si postea ad alienas partes se transtulerit ea incognita, liberum erit mulieri ad alia vota transire. Et quod sponsalia, sed non matrimonia, in conditionis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179.

ro dicit se incognitam, & ita nos consuluisti, vtrum alii possit nubere: taliter respondemus, quod cum in decretis habetur expressum, quod si vir dixerit quod vxorem suam cognouerit, & mulier negauerit, viri standum est veritati. Vnde præfato viro qui se dicit præfatam puellam cognouisse, fides est habenda, si id iuramento firmauerit: & si fuerit proxima duodecimo anno, vel circa duodecimum annum, & cum suo consensu & voluntate parentum desponsata & benedicta fuerit, & cognita ab eodem viro, separari non debent, præsertim cum parentes ipsam legitimæ ætatis faterentur. Si vero puella infra nubilem ætatem & atati non proxima, alicui desponsata fuerit, benedicta atque traducta, non licet alicui de consanguinitate illius, cui desponsata fuerit, eam ducere in vxorem: nec fas est eidem sponso, de consanguinitate puellæ sibi aliquam copulare.

Viri veritati
standum v-
bi sit.27. Quæst.
Si despon.

CAP. XI.

Idem Norwicensi episcopo, & ** archidiaconis.

Lator præsentium VV. parochianus vester sua nobis assertionem monstrauit quod cum in facie ecclesiæ quamdam mulierem viduam, A. nomine, legitime desponsasset, & carnali copula subsecuta, inter eos scandalum est subortum, cuius occasione prædictus vir ei debitum coniugale subtraxit: consanguinei dictæ mulieris hoc molestum habentes, coram vobis quæstionem mouerunt, proponentes quod mulierem inuitam & renitentem, nec ætatis aptæ matrimonio existentem, duxisset vxorem. Et quoniam idem vir vitam, sicut nobis proponitur, cupiebat agere dyscolam, deinde vtriusque studio interueniente, fuerunt minus rationabiliter separati. Nolentes igitur vt matrimonia canonice contracta, leuitate quadam dissoluantur, discretionem vestram per A. S. mandamus, quatenus si vobis constiterit, prædictos virum & mulierem per iudicium ecclesiæ non fuisse rationabiliter separatos, ecclesiamque deceptam, ipsos contradictione & appellatione cessante, faciatis sicut virum & vxorem in simul permanere.

CAP. XII. *Idem Pan. archiepiscopo.*

De illis autem, qui præstito iuramento promittunt se

Sponsalia,
sed non ma-
trimonium,
recte con-
trahi in cō-
ditionis
euentum.

aliquas mulieres ducturos, & postea eis incognitis, dimittunt terram, & se ad partes alienas transferunt: hoc tuae discretioni volumus innotescere, quod liberum erat mulieribus ipsis, si non est amplius in facto processum, ad alia vota transire: recepta tamen de periurio poenitentia, si per eas non steterit, quo minus matrimonium consummetur: Si vero aliquis sub huiusmodi verbis iuramentum praestiterit alicui mulieri, Ego te accipio in vxorem, si tantum mihi donaueris: reus periurii non habebitur, si eam nolentem sibi soluere, quod iuramento sibi petiit dari, non acceperit in vxorem, nisi consensus de praesenti, aut carnalis sit inter eos commixtio subsequuta.

C A P. XIII. *Idem abbati de Fontibus, & M. vicario.*

Significauit nobis O. Andegauen parochianus Eboracensis ecclesiae, per VV. fratrem suum, quod VV. de Romare, qui est ex hac luce subtractus, eum capiens, tamdiu in vinculis ferreis & carcere tenuit, donec iurare coegit, quod Ha. mulierem duceret in vxorem. Cum autem carcerem & vincula euasisset, aliam in vxorem accepit, de qua filios procreauit. Postea vero idem O. a praefata Ha. coram venerabili fratre nostro Eboracensi archiepiscopo apostolicae sedis legato tractus in causam, ab eo coactus est iuramento firmare, quod ad illam quam sponte acceperat in vxorem, non accederet, donec lis esset ecclesiastico iudicio terminata. Ceterum quia priusquam de causa cognosceretur legitime, praenominata Ha. diem clausit extremum, praedictus O. ad eam de qua filios habuit, reuertit non audet. Inde est, quod discretioni tuae per A. S. P. M. quatenus rei veritate diligenter inquisita & cognita, si vobis constiterit quod eidem O. tanta vis illata fuerit, vt praedictam Ha. iuraret in vxorem accipere, & quod sponte in eam non consenserit: nec post praestitum iuramentum ipsam carnaliter cognouerit: propter hoc non dimittatis, quin ad illam quam postea accepit in vxorem, reuertendi, appellatione cessante, liberam tribuatis facultatem. Verum si praenominatus O. in praefatam Ha. consensit, & post praestitum sacramentum, quod ipsam in vxorem acciperet, carnaliter cognouit, ne ad secundam reuertatur, sub interminatione anathematis inhibea-

27. Quest.
1. Palam
duobus.